

ИЗИСКВАНИЯ

към ръкописите за Годишника на УАСГ

I. ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

1. Предлаганите статии трябва да бъдат безупречни в езиково отношение и да бъдат набрани, като се спазва съответния шаблон (Template) файл.
2. Те трябва да бъдат написани кратко, а таблиците и фигурите да са сведени до подходящ минимум. Не е желателно един и същ фактически материал да се представя едновременно в таблици и в диаграми.
3. Изложението на материала трябва да е систематизирано и при необходимост да се поставят подзаглавия.
4. Описание на методиката се допуска, само когато е оригинална. В противен случай се посочва литературата, където е описана.
5. Поместването на публикувани вече фигури се прави само по изключение с писмено разрешение на автора и с указване на източник в текста и в литературата.
6. Статията трябва да е написана така, че да не остава съмнение у читателя кое е ново, кое е оригинална мисъл на автора и кое е взето от другаде. Авторът е длъжен да цитира по недвусмислен начин всеки ползван публикуван или непубликуван писмен или устен източник, интернет сайт (с дата на посещение) и др. в литературата.

II. НАБОР НА СТАТИЯТА

1. Първата страница започва с антетка на български и английски език, която съдържа номера на тома, номера на броя и годината на издаване на Годишника. Тази антетка се намира в Университетския център за информационни технологии (УЦИТ) на УАСГ.
2. В началото на статията, преди заглавието, от Отговорния редактор се записват датата на получаване и датата на приемане.

II.1. Заглавие

1. Следват заглавие на статията, имена на авторите, ключови думи, резюме на езика на основния текст, изложение на статията, литература и резюме на другия език (вж. съответния шаблон (Template) файл).
2. От имената на авторите е прието да се пишат само инициалите на собствените имена и пълното фамилно име. Данните за всеки автор се записват като бележка под линия на първата страница, а именно:
 - a. пълни две имена – собствено и фамилно;
 - b. научно звание, научна степен;
 - c. служебен адрес;
 - d. e-mail адрес.

II.2. Ключови думи

1. След имената, преди резюмето, се изписват **Ключови думи** (болд). Избират се няколко, най-характерни за статията понятия, набрани в *курсив (italic)*.

II.3. Резюме

1. Ако статията е на български (английски език), резюмето в началото на статията е на съответния език, а в края на статията на другия език (РЕЗЮМЕ, ABSTRACT или ABSTRACT, РЕЗЮМЕ).
2. В самото резюме се съобщават в ясна и сбита форма основните резултати от изследването, без да се дава оценка на труда. От резюмето трябва да може да се разбере същността на съдържанието на статията и основните изводи.
3. Резюмето трябва да е написано кратко в трето лице или безлична форма. Трябва да се избягват сложни съставни изрази с вметнати изречения.
4. Пристъпва се направо към излагане на същността на въпроса без встъпителни и уводни думи, като: „В тази своя статия авторът разглежда един въпрос, свързан с ...“ и други подобни. Не е прието да се повтарят части от заглавието, да бъдат дадени формули и да се цитират литературни източници.
5. Обемът на резюмето се определя от характера на статията и е желателно да бъде от 6 до 10 реда. При необходимост може и повече, съгласувано с Отговорния редактор.
6. Основният текст на статията започва след резюмето.

II.4. Таблици

1. Представените таблици не трябва да са много големи. По-добре на мястото на една такава таблица да се поставят няколко по-малки, макар и с някои повторения.
2. Текстът в анетките започва с главни букви без точка накрая.
3. Съкращения в анетките не са желателни. Ако са в същото поле на анетката, мерните единици се отделят със запетая от величината, за която се отнасят, и не се ограждат в средни скоби.
4. Таблиците и фигурите трябва да са добре обвързани с текста. Поради това, че предварително не се знае точното място, на което ще попаднат, винаги трябва в текста да се споменава номерът на съответната таблица (фигура), а не например „вижда се от следната таблица (фигура)“.

II.5. Формули

1. Формулите и буквените символи в текста се набират точно, като ясно и безспорно личат индексите (под реда), степенните показатели (над реда) и други.
2. Знакът за умножение е „точка“.
3. Знакът за десетичен разделител е „запетайка“.
4. Латинските и гръцките букви трябва да се набират така, че да не допускат недоразумения. Например: малка латинска буква *k* се различава от българско *к*,

гръцката буква ν (ни) трябва да се различава от латинската ν (ве); гръцката ω (омега) – от латинската w (дубъл ве); малката латинска буква b не бива да се означава с българската $в$; латинско малко m не може да се пише $м$; латинското главно D не може да се пише $Д$.

5. *Курсивират се (italic)* само латинските букви.
6. Не се курсивират гръцките и българските букви, някои общоприети съкращения на тригонометрични и хиперболични функции, аркус, лимес, логаритъм, диференциал, градиент, химически елементи и други подобни.
7. Препинателните знаци се поставят съгласно граматическите изисквания (точка, запетая, точка и запетая и т.н.) непосредствено след формулите.

II.6. Мерни единици

1. Използват се мерни единици на международната система SI, само латински означения съгласно БДС 3952-766.
2. Мерните единици не се курсивират.
3. Когато може да се породи двусмислие между производна единица и кратна единица, то се избягва чрез поставяне на точка за умножение, например: $m.N$ (метър-нютон) за разлика от mN (милинютон).
4. Буквените означения трябва да са съгласно БДС 15322-81 „Нормативно-техническа документация в строителството. Буквени означения“ и съответните Европейски документи (кодове). Ако се използват означения по европейските стандарти или други, които се различават от тези, те трябва да бъдат специално разяснени в текста на статията.

II.7. Литература

1. Литературните източници в текста се посочват в прави [средни] скоби с номера, под който е подреден източникът в посочената от автора литература, напр. [3, 21 – 23].
2. В литературата се посочва само действително ползваната при научното изследване и цитирана в текста литература.
3. Всеки източник се пише на нов ред, а пред него се слага пореден номер. Подредат се по реда на срещането за първи път в текста на статията.
4. Всеки източник трябва да е описан изчерпателно и точно: автори, пълно заглавие, издателство, място на издаването, година. Започва се с фамилното име на автора, като след запетая се написват първата буква на собственото му име с точка. Когато авторите са повече от един, имената им се разделят със запетайки, като на втория и всеки следващ автор инициалите се записват след фамилното име.
5. Имената на авторите се курсивират. Ако броят на съавторите е повече от двама, прието е да се използва означението *et al.* (*Dimitrova, S. et al. Comparison of spectrophotometric methods using cuvette tests and national standard methods for analysis of wastewater samples. // Int J Water Res Environ Eng, 2013, 5: 482 – 488*). От заглавието се отделят с точка. След заглавието също се поставя точка.
6. Издателството не се поставя в кавички. Изпускат се съкращенията: изд., сп., в., г.

7. При периодични издания заглавието на статията се отделя от наименованието на съответното издание (списание, сборник, годишник) с // (например: // Годишник на УАСГ).
8. На края на библиографското описание са поставя точка.
9. Цитираната литература на всички статии, приети за печат от том 54, бр. 1 (2021 г.), трябва да бъде написана с латински букви (за езиците с латинска азбука), а за всички останали се прилага транслитерация (например: <https://slovoed.com/transliteration/>; <https://www.translit.site/ru/type/gost-16876-table-2>).

Примери:

- **за статия в научно списание: автор. заглавие. списание, година, том (брой): страници.**

Elnashai, A., Rossetto, T. Derivation of Vulnerability Functions for European Type RC Structures Based on Observational Data. // *Engineering Structures*, 2003, **25**: 1241 – 1263.

- **за книга или учебник: автор, заглавие. издателство, година, ISBN.**

Chopra, A. Dynamics of Structures. Theory and Applications to Earthquake Engineering. Pearson Prentice Hall, 2007, ISBN: 978-0132858038.

Arsov, R., Draganov, D., Kostova, I., Koleva-Simeonova, M. Proektirane na prechistvatelni stantsii za otpadachni vodi. Tehnika, 2017, ISBN: 987-954-03-0708-4.

- **за нормативни документи (Наредби, стандарти, Еврокод): номер на стандарт. година, заглавие.**

BDS EN 1998-1/NA. 2012, EVROKOD 8: Proektirane na konstruktsiite za seizmichni vazdeystvia. Chast 1: Obshti pravila, seizmichni vazdeystvia i pravila za sgradi Natsionalno prilozhenie (NA).

ISO/IEC 17025. 2005, General requirements for the competence of testing and calibration laboratories.